

Първото действие, трета картина.

Да беше млад, да беше Жуиета
любима твоя — и жена, скаято
преди нас — два да си венчан; да беше
от твоята ръка убит Пибалт;
да беше като мене от любов
обезумял, обречен на изгнание —
ти би можеше да ми говориш, ти
би скубал своите коси, би паднал
на пода, както падна аз сега,
да мъря своя неизровен гроб.

/ Чука се на вратата./

Брат Лоренцо. —

Стани, Ромео! Чукаш. Сериш се там!

Ромео. —

О, не! — От тия дебелци очи
не ме ли скриват, като мрачен облак,
вздишките на болното сърце?

/ Чука се./

Брат Лоренцо. —

Не кувам ли? Так чукаш! — Кой е там?
Ромео, ставай! Ще те заловят! —
Подакайте за миг! — Ромео, ставай!

/ Чука се./

Изтичай в стаята ми. — Ей сега! —
О, боже, що за нетърпение! —
Сега ще ви отворя. Уха, уха!

/ Отново се чука./

Кой чука толкова силно? Откъде
вие идете? Какво ви чука носи?

Дойката /отвон./

Пуснете ме да вляза и ще кажа.